

KURIER Popularny

Rok II

Łódź, piątek 4 stycznia 1946 r.

(68) Nr 4

W Norymberdze po przerwie świątecznej

Jak mordowano Żydów i kto ponosi za to odpowiedzialność

NORYMBERGA, (PAP). — W drugim po przerwie świątecznej dniu procesu zeznał w roli świadka Otto Chlendorf, który liczy obecnie 38 lat, był szefem bezpieczeństwa w kwaterze głównej Hitlera oraz jednym z szefów SS. Chlendorf omówił działalność t. zw. „Einsatz - grupen”, które zostały włączone do wszystkich armii na wschodzie dla zlikwidowania Żydów i funkcjonariuszy komunistycznych. Oświadczył on, iż był on sam przywódcą grupy operacyjnej na płd. Ukrainie. Program likwidacji został przekazany przez Himmlera i Heindricha. Himmler oświadczył Chlendorfowi, że Hitler podczas konferencji ze sztabem głównym ustalił taki sposób postępowania. Chlendorf powtórzył rozmowę jaką odbył z Himmlerem późnym latem 1941 roku, w której Himmler oświadczył, że ludzie biorący udział w likwidacji nie będą ponosili osobistej odpowiedzialności. Odpowiedzialność ponosić będą jedynie Himmler i Führer. Na zapytanie sędziego radzieckiego Mikiczenko co stało się z żydowskimi dziećmi, Chlendorf odpowiedział, iż wydano rozkaz aby zupełnie zlikwidować ludność żydowską łącznie z dziećmi. Na zapytanie czy rozkaz ten był wyrazem polityki rządu niemieckiego, Chlendorf oświadczył, że pochodził od Führera. „Jeśli jednak zapyta mnie pan czy taka polityka zgadzała się z ideami narodowego socjalizmu, zaprzeczę temu stanowczo”.

Obronca gabinetu Rzeszy, występujący w imieniu Speera, ministra zbrojeń za czasów Hitlera, którego własny obrońca jest chory, zapytał Chlendorfa czy oskarżony Speer planował zamach na życie Hitlera. Chlendorf odpowiedział przecząco. Świadek nie wie również, że Speer starał się

aby Himmler dostał się w ręce Aliantów, tak aby sam mógł ponieść odpowiedzialność i wykazać, że inni ludzie są niewinni. W czasie dalszego badania Chlendorf stwierdził, że w ostatnich latach wojny ilość członków gestapo, włączając wielki sztab urzędników administracyjnych, wynosiła 30 tys. osób.

Następny świadek, członek organizacji SS „Specjalista Żydowski” Wieliczny, oświadczył, że sprawa żydowska przechodziła różne fazy. Do roku 1940 planowano emigrację Żydów. Następnie do roku 1942 istniał projekt skoncentrowania ich w ghetach. Później Himmler wydał rozkaz całkowitego zniszczenia rasy żydowskiej. Dopiero w październiku 1944 r. Himmler cof-

nał ten rozkaz. Wieliczny opisał w jaki sposób tysiące Żydów ze Słowacji, Grecji i innych krajów przewożono do fabryki śmierci w Oświęcimiu, gdzie znalezione „doskonałe rozwiązanie” — śmierci i spalania ciał. On osobiście udał się do Saloniki i Macedonii na rozkaz urzędnika berlińskiego gestapo Eichmana i dopomagał przy wysyłce transportu składającego się z 54 tys. Żydów do Oświęcimia, celem ich likwidacji. Pieniądże odebrano im i zdeponowano w banku grodzkim, aby później czerpać z nich na utrzymanie. Wieliczny obliczył, że wykonano co najmniej 4 miliony Żydów. „Ilu z nich przetrzymało wojnę nie jestem w stanie powiedzieć” — oświadczył.

Generalny prokurator w Norymberdze pisze bajki dla swej córki

Sir Dawid Maxwell Fyfe, generalny prokurator angielski w Norymberdze, w chwilach wolnych od oskarżania Göringa i jego towarzyszy, pisze bajkę dla swej sześciolatniej córki, Mirandy. Bajka zatytułowana jest „O łalce, która miała wiele życzeń” i prokurator wysyła codziennie pocztą lotniczą pod adres małej Mirandy nowy jej odcinek. Bajka jest bardzo dowcipna; opisuje ona różne życzenia łalki, które oczywiście

zostały spełnione, a z których jednym było także zjawienie się na procesie norymberskim.

Zona prokuratora Fyfa oświadczyła, przedstawicielom prasy, że „potrzeba pisanie tkwi we krwi” jej małżonka; największym jednak jego życzeniem, jeśli chodzi o jego ambicje literackie, jest napisanie życiorysu Spencera Pracivala, premiera angielskiego, który został zamordowany w Izbie Gmin.

Gdzie i o co ludzie walczą? W Indonezji o niepodległość

MOSKWA, (PAP). — Agencja Tass donosi z Delhi, że w Semarangu na nowo rozpoczęły się działania wojenne. Na przedmieściach toczą się walki pomiędzy angielsko - hinduskimi wojskami i oddziałami indonezyjskimi. W północnej części Sumatry rozpoczęły się już poważne zaburzenia.

LONDYN, (PAP). — Radio londyńskie donosi, że na przedmieściu Batawii doszło do walki pomiędzy nową policją a Indo-

nezyjczykami. Walka trwała kilka godzin. W Batawii rozklejono obwieszczenia oskarżające ludność przed odpowiedzialnością za posiadanie broni. W pobliżu Semarangu Indonezyjczycy natarli na oddziały wojskowe. Dowódca oddziałów angielskich oświadczył, że opanuje sytuację w tym rejonie.

KALKUTTA, (AFP). — Mahatma Gandhi ponownie oświadczył dziś, że Indie będą niepodległe za niecały rok.

W Grecji o wolność dla bojowników wolności

MOSKWA, (PAP). — Agencja Tass donosi, że w Atenach odbył się wielki wiec, zorganizowany przez partie, które brały udział w Ruchu Oporu. Trybuna stadionu, na którym odbywał się wiec, oraz wszystkie przylegające ulice, były wypełnione olbrzymim tłumem ludzi. Na setkach transparentów widniały następujące hasła: „Żądamy wolności dla uczestników Ruchu Oporu”, „Żądamy amnestii na więźniów politycznych”, „Żądamy utworzenia rządu reprezentatywnego”. Przedstawiciele EAM i Związku Demokratów Ludowych (ELD) oraz partii komunistycznej wygłosili przemówienia, w których wezwali masę do walki o całkowitą amnestię dla uczestników Ruchu Oporu. Generalny sekretarz ELD Cirimokos oświadczył, że hańba jest, iż w 14 miesięcy po wyzwoleniu Grecji trzeba żądać wolności dla bojowników, którzy walczyli o to wyzwolenie. Przedsta-

wiciel partii komunistycznej Santos podkreślił, że Grecja przeżywa nowy głęboki kryzys wywołany przez niezdolność rządu Sofulisa do rozstrzygnięcia zadań, które stoją przed krajem. Ustępstwa ze strony EAM i całej demokracji greckiej nie doprowadziły do niczego i należy zastosować nową taktykę. Santos sprzeciwił się interwencji zagranicznej w wewnętrzne sprawy Grecji i żądał utworzenia rządu reprezentatywnego zgodnie z decyzjami konferencji w Jaltie.

Na zakończenie odczytano listy więźniów osadzonych w więzieniach w Hodzokosta, Avarov. Przyjęto rezolucję domagającą się całkowitej amnestii, likwidacji faszystowskich ustaw, które ograniczają swobody obywatelskie, oczyszczenia aparatu sądowego od zdrajców oraz uznania Ruchu Oporu.

W Hiszpanii o demokrację

LONDYN, (PAP). — Agencja Reutersa donosi, że w górach Hiszpanii działają hiszpańscy partyzanci, których liczba wzrasta bez przerwy. Partyzanci są dobrze uzbrojeni. Niektóre oddziały partyzanckie znajdują się w górach w odległości 40 km. od Madrytu. Ludność miejscowo przychodzi z pomocą partyzantom, którzy ze swej

strony zaopatrzili wiele wsi w broń i amunicję.

WASZYNGTON, (PAP). — Były ambasador USA Armure, który przybył niedawno z Madrytu do Waszyngtonu, oświadczył na konferencji prasowej, że reżim generała Franco istnieje w dalszym ciągu

Nowy Jork — siedzibą ONZ

LONDYN, (AFP). — Jutro wyrusza z Londynu do USA komisja specjalna, która ma dokonać wyboru siedziby Organizacji Narodów Zjednoczonych. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa siedziba ta znajdzie się w okręgu Nowojorskim albo w samym Nowym Jorku, ze względu na wybitnie międzynarodowy charakter miasta, jak również na to, że jest ono największym centrum polityki światowej i najczulszym jej barometrem.

Syn Goeringa ukrywa się w Czechach?

PARYŻ, (AFP). — Radio z Pragi donosi, że syn Goeringa uciekł podobno i stycznia z transportu mijającego okrug Cieszyński. Trzydziestoletni syn Goeringa (z pierwszego małżeństwa) podobny jest bardzo do swego ojca. Władze czeskie przypuszczają, że zbieg, który nie posiada żadnych dokumentów osobistych znajduje się na terytorium Czechosłowacji.

Lotnicy nie chcą latać starymi samolotami

KAIR, (AFP). — Piloci Towarzystwa Egipskiej Żeglugi Powietrznej grożą strajkiem na znak protestu przeciwko posługiwaniu się na liniach aparatami, które nie dają dostatecznej gwarancji bezpieczeństwa. Decyzja ta zapadła w związku z inwigilacją linii Kair — Bagdad, na której niedawno wydarzyła się poważniejsza katastrofa. Piloci żądają, żeby Towarzystwo odmówiło używania samolotów brytyjskich z roku 1936.

Włochy pragną Triestu

RZYM, (PAP). Na kongresie włoskiej partii komunistycznej wygłosił przemówienie Palmiro Togliatti, sekretarz partii, obecny minister sprawiedliwości.

Togliatti oświadczył, że należy rozpatrywać jak najszybciej wybory do konstytuancy i zażądał, by zgromadzenie konstytucyjne miało pełną nieograniczoną suwerenność.

Przechodząc do problemów związanych z polityką zagraniczną Włoch, mówca zaznaczył, że póki tak w Europie, jak i w całym świecie jest żywotna koniecznością dla egzystencji Włoch. Włochom należy się pełna niepodległość. Zasużyły one na nią, przelewając krew za sprawę narodów zjednoczonych. Omawiając kwestie graniczne Togliatti zaatakował ostro żądania Austrii dotyczące przesunięcia północnej granicy Włoch. Mówiąc o stosunkach z Jugosławią, położył nacisk na fakt, że Triest jest niewątpliwie miastem włoskim. Dodał, że nie należy nigdy zapominać, iż Włochy powinny dążyć do polityki szczerzej przyjaźni z Jugosławią.

Sekretarz partii socjalistycznej Pietro Nenni pozdrowił kongres w imieniu włoskich socjalistów.

Nenni zapewnił kongres o gotowości socjalistów do dalszej współpracy z partią komunistyczną.

Nowy środek przeciw gruźlicy?

RZYM, (AFP). — Chorzy w wielkim szpitalu Forlanini w Rzymie zamknęli się w jednym z oddziałów szpitala, ażeby spowodować powrót lekarza, który stosował nowy środek przeciwko gruźlicy, a został zwolniony przez zarząd szpitala na skutek śmierci swoich trzech pacjentów. Podobno wielu chorym nowy środek przyniósł istotnie ulgę.

Podpisanie umowy z Bretton Woods

WASZYNGTON, (PAP). Minister Spraw Zagranicznych Stanów Zjednoczonych donosi, iż dotychczas 35 narodów podpisało umowę finansową z Bretton Woods.

Robotnicy amerykańscy — o poprawę bytu

NOWY JORK, (PAP). — Według informacji ministerstwa pracy, w grudniu ub. r. wybuchło w Stanach Zjednoczonych 35 strajków, które ogarnęły 400 tys. robotników. Największe strajki odbywały się w firmie General Motors, w hutach szklanych w Pittsburgu, w okręgu San Francisco (strajk maszynistów) i na północy - zachodzie USA (strajk robotników leśnych).

Od chwili kapitulacji Japonii do końca grudnia ub. roku odbyło się w Stanach Zjednoczonych 1,650 strajków. Strajkowało ogółem 1,550 tys. robotników.

Upanstwowienie przemysłu a inicjatywa prywatna

tematem obrad KRN-u

WARSZAWA (PAP). Przed przystąpieniem do dyskusji nad referatem min. Minca Izba załatwiła szereg wniosków poselskich, które w międzyczasie wpłynęły do prezydium. Wnioski odesłano do poszczególnych komisji.

Przemówienie tow. Obrączki

Skolei zabiera głos poseł tow. Obrączka, który w imieniu połączonych komisji poselskich przedstawia projekt ustawy o przejęciu na własność państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej oraz

projekt ustawy o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu.

Intencje ustawy o przejęciu na własność państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej wyrażone są w art. 1 ustawy.

Wyznaczenie gospodarki planowej w ramach państwa staje się prawdą o której przeświadczeni są całe narody.

Drugą intencją ustawy jest pragnienie zapewnienia państwu suwerenności gospodarczej, podstawowego warunku suwerenności politycznej.

Trzecią intencją ustawy jest podniesienie ogólnego dobrobytu. Gospodarka narodowa będzie odciążona, pracować nie dla zysku kapitalistycznego, ale dla dobra narodu dla wzmocnienia obronności państwa, wzmocnienia jego potęgi i zaspokojenia potrzeb społecznych obywateli.

Ustawa ma na celu stworzenie ram prawnych, które gwarantować będą inicjatywę prywatnej działalności w odbudowie państwa.

Art. 1 ustawy mówi, że w odniesieniu do istniejących przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych nieobjętych postanowieniami ustawy o przejęciu na własność państwa podstawowym warunkiem gospodarki narodowej gwarantuje się nienaruszalność prawa własności drobnych właścicieli i prawa swobodnego rozporządzania swą własnością w ramach obowiązujących ustaw. Ustawa przewiduje, że każdy ma prawo założenia nowego przedsiębiorstwa przemysłowego, lub handlowego pod warunkiem dopełnienia wymogów ustawowych. Ustawa przewiduje również, że nowopowstałe przedsiębiorstwa, które z biegiem czasu rozwiną się i będą zdolne zatrudnić ponad 50 pracowników nie podlegają przepisom ustawy o przejęciu na własność państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej. Tow. Obrączka wyraża przekonanie, że dyskusja nad wniesionymi projektami wykaże zgodność wszystkich ugrupowań demokratycznych w zasadniczych dla państwa i narodu zagadnieniach.

W imieniu połączonych komisji tow. Obrączka mówi:

„Wysoka Rada uchwalić raczy wniesione projekty uchwał w brzmieniu uchwalonym przez komisję”.

Ponurki PSL-u

W imieniu komisji klubu poselskiego Polskiego Stronnictwa Ludowego zabiera

głos poseł Nadobnik, wnosząc poprawki do omawianej ustawy. Wniesienie poprawek przez klub Stronnictwa jest wynikiem stanowiska PSL w sprawie upanstwowienia podstawowych gałęzi gospodarki narodowej wypracowanego — jak to podkreśla mówca — w długich latach walki chłopów polskiego o Polskę ludową. Punkty programu stronnictwa, odnoszące się do przedmiotu obecnych obrad są dla stronnictwa tym cenniejsze, że sprawa wywłaszczenia wielkich kapitalistów jest również wielkim ogniwem łączącym chłopów w swartym sojuszu z robotnikiem we wspólnej walce przeciw każdemu wyzyskowi mas pracujących.

Upanstwowienie przemysłu, mającego podstawowe znaczenie dla całości gospodarki społecznej tak zwanego przemysłu kluczowego musi się odbyć bez odszkodowania. Po drugie poza przemysłem kluczowym zgodnie z zasadą sprawiedliwego rozdziału dochodu społecznego muszą być upanstwowione, względnie uspołecznione przedsiębiorstwa ze względu na ich rozmiar, również bez ich odszkodowania.

Po trzecie musi być jasno postawiona i jak najszerszej uwzględniona zasada uspołecznienia w postaci przekazania wywłaszczonych przez państwo przedsiębiorstw ze względu na ich rozmiar organizacjom spółdzielczym i samorządowym. Przed wszystkim przemysł spożywczy i rolny powinien być oddany spółdzielniom producentów surowców, lub ich związkom względnie samorządom.

Opinia PPR-u

W imieniu klubu poselskiego Polskiej Partii Robotniczej składa oświadczenie poseł gen. Zawadzki.

„Klub nasz — stwierdza — mówca — głosować będzie za przyjęciem dekretu o unarodowieniu wielkiego i średniego przemysłu w brzmieniu przedstawionym przez rząd. Dekret o unarodowieniu będzie prawnym ujęciem stanowiska i woli klasy robotniczej i inteligencji technicznej i pracowników umysłowych, szerokich rzesz chłopskich i rzemieślniczych całego w istocie swej narodu polskiego poza dawnymi posiadaczami przejmowanych przez państwo przedsiębiorstw. Dekret ten będzie zatwierdzeniem faktycznego stanu rzeczy, albowiem polska klasa robotnicza przejmując z rąk okupanta niemieckiego wyzwolone przez Armię Czerwoną i Wojsko Polskie warsztaty pracy, ratując je o-

flarnie przed zniszczeniem przez hitlerowców przejęła je w przeświadczeniu, że nie wróci one więcej do rąk wyzyskiwaczy kapitalistycznych.

Mówca polemizuje z wywodami przedstawicieli Polskiego Stronnictwa Ludowego, powołując się na to, że PSL ma program ustalony już dawno i że program ten realizuje tak, jak gdyby nie zmieniło się nic na świecie, nie zmieniło się nic w Polsce. Tak, jak gdyby nie zmienił się układ sił i nastawienie mas ludowych. Przedstawiciele PSL twierdzą nawet, że to co uczynił Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, to jedynie nic innego niż to, co PSL już przed tym przemysłało i formułowało. Poseł Zawadzki stwierdza dalej, że wystąpienie PSL przeciwko odszkodowaniu ma charakter demagogiczny, że ma to ułatwić walkę o władzę. Ale demagogia nikt nigdy nie wygrał w wielkich przeobrażeniach społecznych.

Nie myślcie — mówi poseł Zawadzki — o oprozyci. W wystąpieniach PSL usłyszycie się brak poczucia odpowiedzialności za losy państwa.

Co myślą socjaliści

W imieniu klubu poselskiego Polskiej Partii Socjalistycznej składa oświadczenie poseł tow. Motyka:

„Ustawa, którą dziś będziemy uchwalali — oświadcza poseł Motyka — jest aktem sprawiedliwości społecznej, jest aktem przejęcia przez naród bogactw, które wyrastały z krwi i potu klasy robotniczej. PPS na swych statystykach miała w ciągu całego przeszło 50-letniego okresu istnienia wypisaną hasło przejęcia na własność narzędzi produkcji. Dzisiejsze historyczne posiedzenie będzie realizacją tych postulatów, o które walczyli i za które oddawali życie najlepsi synowie klasy robotniczej, dla której ginęli również 60 lat temu przywódcy proletariatu na stokach Cytaeli. PPS z uznaniem przyjmuje do wiadomości, że projekt ustawy przewiduje przejęcie przedsiębiorstw również przez spółdzielczość, samorząd i inne formy uspołecznienia. PPS głosując za wnioskiem daje wyraz, że w ten sposób należy poprosu uczcić walkę tych, którzy ginęli w walce o wyzwolenie klasy robotniczej.

... a co Sir. Ludowe

W imieniu klubu poselskiego Stronnictwa Ludowego składa oświadczenie poseł Boner. Klub poselski Stronnictwa Ludowego zgłosił poprawki do projektu ustawy. Idące w dwu kierunkach Stronnictwo Ludowe jest w całkowitej zgodzie z innymi stronnictwami w sprawie przejęcia kluczowego przemysłu kopalń, fabryk, hut, zakładów energetycznych, wodociągów, gazowni, koksowni przez państwo. Jednakże domaga się, by cukrownie, gorzelnie, browary, fabryki drożdży, młyny, olejarnie i chłodnie zostały przekazane spółdzielniom rolnym i związkowi samorządu terytorialnego.

SL uważa, że sama ustawa powinna w stanowczy sposób zaakcentować przekazanie tych przedsiębiorstw spółdzielniom rolnym i związkowi samorządu terytorialnego. Druga poprawka odnosi się do sprawy odszkodowania. Mówca stwierdza, że argumenty za wypłaconiem odszkodowań nie przekonały SL, które proponuje by w sprawie odszkodowania przeprowadzić rozróżnienie pomiędzy kapitalistami zagranicznymi a kapitalistami rodzimymi. Przedsiębiorstwa należące do kapitalistów zagranicznych winny być wywłaszczone za odszkodowaniem, należące do kapitalistów rodzimych winny być wywłaszczone bez odszkodowania.

Spółdzielcy głoszą za ustawą

W imieniu związku gospodarczego „Społem”, oraz całego ruchu spółdzielczego w Polsce poseł Żerkowski wypowiada się za cydowanie za przejęciem przez państwo podstawowych gałęzi gospodarki narodowej. W 1939 r. ruch spółdzielczy przyjął uchwałę, że przedsiębiorstwa prywatno-kapitalistyczne powinny zwłaszcza jeśli chodzi o większe przedsiębiorstwa być przejęte przez państwo, samorząd i ruch spółdzielczy.

Jednomyślnie przyjęcie ustawy

Izba przystępuje do drugiego czytania ustawy o nacjonalizacji przemysłu. W imieniu komisji zabiera głos poseł Obrączka omawiając zgłoszone poprawki SL których część została uwzględniona.

Ustawę w 2-gim i 3-cim czytaniu przyjęto jednomyślnie.

Sala obrad staje się świadkiem spontanicznej manifestacji. Posłowie wstają rozlega się burza oklasków. Izba śpiewa: „O czesć wam panowie”, „Czerwony Szlendar”, „Międzynarodówka” i „Mazurka Dąbrowskiego”. Padają okrzyki: „Niech żyje blok stronnictw demokratycznych! Niech żyje Polska Ludowa! Niech żyje jedność narodowa! Niech żyje sojusznicy robotników i chłopów!”

W Nadrenii powstał zarząd niemiecki

KOBLENCJA, (AFP). — W Koblencji został oficjalnie zaistalowany zarząd niemiecki w celu administrowania okręgami Nadrenii i Hessen Nassau, położonymi we francuskiej strefie okupacyjnej. Prezesem zarządu został wyznaczony dr. Bode, który należał do partii chrześcijańskiej.

Do nowego zarządu wygłosił przemówienie pułk. Lambert, gubernator Nadrenii. Dr. Bode stwierdził w swej odpowiedzi, że

Nadrenia była zawsze siedliskiem opozycji w stosunku do ducha pruskiego i faszystowskiego. Od czasu wizyty gen. de Gaulle w Koblencji we wrześniu, on i jego współpracownicy lojalnie i zgodnie współpracują z władzami wojskowymi. Kto jest z całego serca obywatelem Nadrenii i dąży do odbudowy zniszczonego kraju może mieć tylko jeden cel: jak najdalsze odsunięcie się od przedstawicieli prusactwa i faszystów.

Politycy podróżują...

Churchill jedzie do USA

LONDYN, (AFP). — Churchill ze swoją żoną wyjedzie z Anglii do Stanów Zjednoczonych. Ojczysty nastąpi 9-go stycznia na pokładzie Queen Elisabeth. Podczas jego nieobecności na stanowisku szefa opozycji zastąpi go Eden.

Najstarsza córka Churchilla — Sarah Churchill spotka się z rodzicami po ich przyjeździe do USA. Londyn i Biały Dom doniosły jednocześnie o przyjęciu przez Churchilla zaproszenia wyższej szkoły w Fulton (Missouri), gdzie angielski polityk

wygłosi przemówienie na tematy ogólnoswiatowe. Truman osobiście przedstawi Churchilla profesorowi i uczniom szkoły.

Eisenhower do Kanady

OTTAWA, (AFP). — Eisenhower odwiedzi Kanadę w towarzystwie małżonki w najbliższym tygodniu. General będzie gościem generalnego gubernatora. Dnia 12 b.m. Eisenhower otrzyma doktorat honoris causa uniwersytetu w Toronto.

Kto pokieruje opozycją w Anglii

LONDYN, (PAP). — Agencja Reutera donosi, że przywódca opozycji konserwatywnej Winston Churchill wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych na okres 3 miesięcy. Zastanawiają się tutaj, czy zastępować go będzie Eden, b. minister spraw zagranicznych. W kołach politycznych przypuszcza się, że o ile Churchill zdecyduje się na opuszczenie stanowiska przywódcy opozycji, Eden może objąć to stanowisko na stałe. Jest on poza Churchillem najbardziej popularnym członkiem partii konserwatywnej, a jego długie doświadczenie daje mu również kwalifikacje na sekretarza Organ. Nar. Zj. Stanowisko to z pensją 10,000 f. szt. rocznie, będzie jednym z najważniejszych na świecie i zaproszony do objęcia go Eden, stanie niewątpliwie wobec trudnej decyzji, kiedy będzie musiał wybrać pomiędzy złożeniem swego autorytetu na szalę wagi przyszłego bezpieczeństwa świata a lojalnością brytyjskiej partii polity-

cznej, do której należy. W razie gdyby Eden zgodził się na przyjęcie stanowiska sekretarza ONZ, brytyjska partia konserwatywna znajdzie się wobec dylematu czy urodzony w Kanadzie lord Beaverbrook posiada wszystkie konieczne cechy na przywódcę partii. Partia konserwatywna posiada poza Edenem i Beaverbrookiem 3-ch ludzi, którzy mogą kandydować na to stanowisko — dawny min. oświaty Butler, dawny minister produkcji Olivier Lythetone i dawny min. skarbu Anderson.

Z tej 3-ki jedynie Anderson, jak twierdzą niektórzy członkowie partii cieszy się poza szeregi partii podobną popularnością jak Eden. Doświadczeni obserwatorzy twierdzą, że tezygmaty Churchilla w każdym bądź razie stanowiłyby wielką stratę dla partii konserwatywnej, a w razie odmowy Edena objęcia w niej kierowniczego stanowiska strata ta równałaby się wprost katastrofie.

Niech żyje pokój!

„Niech żyje pokój, jak najbardziej długo-trwały i twórczy, oparty na przyjaźni i współpracy zjednoczonych narodów demokratycznych — w celu najszybszej odbudowy życia gospodarczego i pokonanej przez faszizm kultury ludzkiej. Nie wątpimy, że okrzyk ten wznowią dziś wraz z nami wszystkie wyzwolone i wolne narody świata”.

To zdanie wypowiedziane przez ob. Prezydenta Bieruta na plenarnej sesji KRN w dniu drugiej rocznicy jej powstania najdosadniej obrazują stosunek Polski i Polaków do zagadnienia pokoju międzynarodowego. „Demokracja polska bronić będzie pokoju z tym samym meśtem i uporem, z jakim walczyła o swą wolność i niepodległość” — powiedział, z upoważnienia całego demokratycznego społeczeństwa polskiego — Prezydent Bierut.

W tych dniach, gdy Polacy święcili rocznicę powstania KRN — a równocześnie początek pierwszego niewojennego roku w wyzwolonej ojczyźnie — w tych dniach w Londynie rozpoczęły się przygotowania do Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Do Londynu zjeżdżać zaczynają różnonarodowe delegacje.

Pokój światowy przestał być hasłem pięknych słów. A teza Fryderyka Nietzschego: „Będziecie kochać pokój jako przygotowanie do nowej wojny i bardziej kochać będziecie krótki pokój, niż długi” („Tako rzecze Zaratustra”) — stała się teraz wstrętą dla przedstawicieli demokratycznego świata.

Po sześciu latach krwawej, wojennej kąpieli ludzkość jest spragniona długotrwałego, jak najdłuższego pokoju. I do wojny przygotowywać się nie chce.

ONZ — organizacja, której załazek powstał w dniach jeszcze wojennej grozy, jest pomyślana jako czynnik międzynarodowej woli pokoju, który potrafi pokój ten wymóc na niespokojnych elementach świata.

ONZ ma za sobą lata doświadczeń niesławnej pamięci Ligi Narodów, która była odskocznią dla zmywu przeciw ZSRR, która była odskocznią dla nie nienaczącego krasomówstwa ludzi — dyplomatów, którym nie pokój — lecz własna kariera i zysk kapitału rodzimego i zagranicznego, złączonego więzią kartelową — leżał na sercu.

Ten okres przedmonachijskiej polityki już minął. Narody i ich mężowie stanu zrozumieli, że następna wojna to biologiczne zniszczenie świata. Zrozumieli, że pokój tylko w zgodnej pracy o jego urzeczywistnienie osiągnąć można. I dlatego, mimo trudności, mimo nieporozumień londyńskich — doprowadzili do porozumienia w Moskwie. Zrozumieli również, że dla pokoju pracować nie mogą — tylko wielkie mocarstwa, lecz muszą również i małe narody. I dlatego na konferencji w Moskwie postanowili, że po przygotowaniu traktatów pokojowych z Włochami, Rumunią, Bułgarią, Węgrami i Finlandią — przez państwa, które podpisały akt kapitulacji z tymi satelitami Hitlera, zbierze się konferencja pokojowa, w której wezmą udział wszyscy kombatanci, którzy na ziemi europejskiej walczyli.

Zrozumieli wreszcie i to, że nie może być pokoju bez kontroli nad groźnym powszechnie rodzajem broń i dlatego postanowili, że: „Generalne Zgromadzenie Narodów Zjednoczonych utworzy specjalną komisję celem zajęcia się wszelkimi zagadnieniami, związanymi z odkryciem energii atomowej i innymi podobnymi sprawami”.

A aby prace tej komisji nie stały się fikcją, jak różne komisje i podkomisje Ligi Narodów — ma ona złożyć ONZ konkretne propozycje dotyczące: wymiany informacji naukowych dla celów pokojowych, kontroli użycia energii atomowej dla tychże celów, wyeliminowania w ogóle broni atomowej i wreszcie — „przeprowadzenia inspekcji i stosowania innych środków, mogących zapewnić państwom, które przestrzegają powyższych założeń, obronę przed naruszeniem granic i nagłą napaścią”.

Wielkie i szczerne są zadania ONZ. Od ich spełnienia zależy istnienie kulturalnego świata. Polska, której wiceminister Modzelewski był przewodniczącym komisji przygotowawczej ONZ odda tej organizacji swe najlepsze siły — i najgorętszą wiarę.

ZBIGNIEW ARTLIŃSKI

Bitki na gorąco

Pier deka podgarlanki

Pomimo osobistej znajomości z samym szefem firmy, czekałem, jako klient dyscyplinowany, swojej kolejki. Wędliniarnia pełna była kupujących.

Ob. Ignacy Tasak nie zawodził mojego wejścia — zajęty rozmową z jakimś jegomościem o niezwykłej cyrkumferencji, którą wydatnie jeszcze bogate oposowa futro z wielkim bobrowym kołnierzem.

— Tej szynki panu szanownemu nie radzę, bo to nie dla pana — tłumaczył ob. Tasak, zginając się uniżenie — już raczej tę polędwiczkę polecam, która jest z młodej sztuki i suma się w ustach jako ta gliceryna rozplywa.

— No to dawaj pan — tylko całą, bo ja odpadków nie lubię.

— Już się waży!... Kilo, bez 12 deka.

— To mało. Dłóż pan jeszcze z kilo serdelków i ze dwie kiełbasy, byle ładnie obszone.

— Serdelków podobnie panu szanownemu nie polecam. To już raczej te paróweczki bardziej by odpowiadały.

— Pisali, że psimę do tych parówek mieszacie...

— Szanowny pan na firmie naszej pod słowem honoru polegać może. Żadnej psiny, ani temu podobnego artykułu nie stosujemy. Wszystko z czystość i najprawdziwszej wieprzowinki, jak zdrowia duszy pragnę!

— No, dobrze. Wzięł pan te parówki, jedną salami i krakowską, grubo krajaną.

Po chwili „szanowny pan” zapłaciwszy z górą 1000 złotych, opuszczał sklep, obdany dużą paczką.

— 5 deka kieszki podgarlanki! — zadysponował klient następny, umorusany nieco i w wyswiechtanym odzieniu. Widać robotnik, wracający prosto z pracy do domu i zadowolony z kolacji po drodze.

— 5 deka nie sprzedajemy. Nie kalkuluje się napoczątkowanie świeżej sztuki. Podobnie walenie i zawijanie nie warło zachodu. Co najmniej 10 deka, jeżeli obywatelowi odpowiada. Inaczej paprać się nie będziemy, bo nie warto!

— 5 deka kieszki podgarlanki! — powtórzył klient tonem nieco podniesionym.

— Panie, przecież panu mówię — próbował raz jeszcze tłumaczyć swoje racje wędliniarz. Ale wśród reszty kupujących podniosły się głosy sprzeciwu: „A jeżeli człowiek na więcej nie stać? Co znaczy — 5 deka nie sprzedajemy? — To sklep dla burżuów tylko i dla psakarzy? — Kraj pan, bo i naczej dobierzemy się do własnej pańskiej głowizny i może być źle!

Ob. Tasak zmieszczając się, ściągając z „szanownego” nieba na podół miszeryjnej pospólności, nie wiedział, co począć. Złość i przestroch przelatowały kolejno po jego obliczu, gładkim i świecącym, jak najprędniejszy „wórob”.

Dostrzegłszy mnie w tłoku, chwycił się mnie jak deski ratunku:

— Widzi pan, co się wyrabia! Buntacja i ubliżenie o głupie 5 deka kieszki! — Sklepek pełny, wnet zamykamy, a tu — po deka krajają się domagają! Z torbami by ołowiem poszedł przy takiej klienteli!

Widząc jednak niestępliwosć biednego a-matora podgarlanki, uciął z gniewem niewielki plaster, zawinął w papier i rzucił na kontuar. — 10 złotych!...

Robotnik zapłacił i wyszedł, odprowadzany złym spojrzeniem wędliniarza.

— Co za czas!... 5 deka — to już po prostu sabotaż! — mruczał niezadowolony Tasak, wracając z pogardą do szuflady pomietą dziesięciotłotówkę.

— A Redaktor co rozkaże? — spytał, kierując na mnie swe czysto-wieprzowe oczko.

Zastanawiałem się przez chwilę — i jakby podwójnym wewnętrzny natchnieniem — huknąłem na cały głos:

— 5 deka kieszki podgarlanki!

Ob. Tasak parsknął serdecznym śmiechem.

— Pana Redaktora to zawsze się żarty trzymają! Calkiem jak w „Bittkach” — byle jedno „kawał” odwalić!...

— 5 deka kieszki podgarlanki! — ryknąłem tak głośno, że aż ob. Tasak skulił się i zmalał. Urzynał na oko z 15 deka i zawinął w papier.

— Zwać pan, jak się należy, bo tę parówkę budę rozwałę!

— Co za dzień! Co za dzień! — jęczał Tasak, odkrawając przeszło połowę, drżącymi z wrytacji rękami. — Niech panu będzie na zdrowie!...

— Nie szkodzi!...

W domu dałem kieszce Berry. Powogchała zaczęła warzeć.

— Zrozumiałem. Psiek jest mądry i wiedownie psim „Judożerstwem” się brzydzi. — A na „słowo honoru” i „zbawienie duszy” nabrać go nie podobna.

KIEL

Zniszczyć nie Niemców ale rozbójnicze państwo

W ostatnim numerze „Kuźnicy” ukazał się artykuł prof. A. B. Dobrowolskiego p. t. „Co robić z Niemcami”; artykuł ten w rzetelny i interesujący sposób analizuje postawione w tytule zagadnienie.

Najciekawsze w nim wydaje się zaliczenie państwa i społeczeństwa niemieckiego do specjalnej grupy socjologicznej. Prof. Dobrowolski stwierdza mianowicie, że i w zwróceniu i w ludzkim świecie istnieją „społeczeństwa rozbójników”. Takie społeczeństwa kształtowały się między innymi w Sparcie i w Rzymie, w czasach późniejszych w Złotej Hordzie i w Turcji; ostatnio Pruso-Niemcy są charakterystycznym przykładem takiego społeczeństwa. Państwo takie cechuje w stosunkach zewnętrznych zaborczość, w polityce wewnętrznej — przemoc państwowości.

Bardzo słuszną również wydaje się konkluzja artykułu: „Nawet najsurowiej traktowani i kontrolowani, Niemcy się nie poprawiają, dopóki będą zjednoczeni, dopóki nie będą rozbici na dostatecznie drobne części. Odwrotnie, poprawiają się — bezwiednie, niechcący — gdy zostaną dostatecznie rozbici, nawet gdy w ich traktowaniu i kontrolowaniu nie byłoby dość surowości i gdyby nawet ich wspierano w odrodzeniu ekonomicznym”.

Niemcy rozbite na księstwa, nie złączone jeszcze w jedno państwo pod egidą Prus, dały światu Humboldta, Gausa, Schillera, Goethego, Kanta, Leibniza, Bacha, Mozarta i Beethovena; Niemcy zjednoczone nie mogą się już poszczycić tylu twórcami kultury i ich wielkimi mężami natomiast byli Bismarck, Treische, Hindenburg, Hitler i przestępcy Norymberscy...

Myśl rozczłonkowania Niemiec nie jest nowa... Podczas ostatniej wojny wypowiedziano ją kilkakrotnie. Był okres, kiedy mogło się zdawać, że to będzie ta ostateczna koncepcja, która rozstrzygnie o losie pokonanego imperium hitlerowskiego. A jednak, gdy skończyła się wojna, i gdy po kapitulacji Niemiec zaczęła się realizacja naskakowanych uprzednio planów — wypadki, których jesteśmy świadkami, wskazują, że myśl utrzymania centralnej władzy w Niemczech jest bardzo silna i być może zadecyduje o losie Europy. Gó-

ruje ona przynajmniej w krajach anglosaskich — tych, które najmniej ucierpiały od zbrodniczego państwa hitlerowskiego.

Pod tym względem sytuacja, którą przeżywamy obecnie, jest bardzo zła. Świadczy ona wyraźnie, że kapitalizm światowy jest silniejszy, niż jakakolwiek konsekwentna myśl polityczna. Powstanie scentralizowanego państwa niemieckiego to nieuniknione widmo nowej wojny w ciągu najbliższych dwudziestu kilku lat. Prawdopodobnie kapitalizm zdaje sobie z tego sprawę, lecz mimo to nie chce rezygnować z bezpośrednich korzyści, jakie mu może dać odbudowanie scentralizowanego przemysłu niemieckiego w scentralizowanym niemieckim państwie o tych samych prusko-hitlerowskich tradycjach.

Dlatego plan decentralizacji Niemiec zdaje się mieć mało widoków powodzenia. Jedyne plan, który mógłby załatwić sprawę niemiecką w sposób radykalny i zapewnić spokój Europie i światu bez równoczesnej krzywdy dla narodu niemieckiego. Bez niego nie pomogą żadne represje i zwalczanie hitleryzmu. Coprawda, i tego nawet jakoś nie widać... Europa, jakgdyby nie nauczyła się niczego w ciągu tych ciężkich lat wojny, idzie starą, głupią drogą n edorzecznego traktatu wersalskiego.

Jesteśmy socjalistami i nie pragniemy krzywdy żadnej narodowości. Celem naszym jest osiągnięcie warunków „harmijnego rozwoju całej ludzkości. Uważamy, że kierowanie się jakimś niezdrowym nacjonalizmem również i wobec Niemców byłoby wysoce niewłaściwe.

Upolewanie niektórych anglosasów nad „biednymi Niemcami”, ofiarami naszego okrucieństwa, uważać można częściowo za wynik niewłaściwie pojętego humanitaryzmu, częściowo za skutki kiepskich informacji, w pewnej części wreszcie za skutną nawet krytykę pewnych niewłaściwych wybujałości nacjonalistycznych, nieprawdliwych może stosunkiem Niemców do nas, ale nie mniej godnych potępienia. Bądźmy sprawiedliwi i przyznajmy, że zdarzały się — i być może zdarzają się jeszcze i teraz — wypadki niewłaściwego traktowania Niemców przez poszczególnych Polaków. Ale wypadki te nie były spowodowane zarządzeniami władz państwowych, ani nie mogą decydować o naszym stosunku do sprawy niemieckiej.

Ważne jest natomiast co innego. Chodzi o to, aby ośrodek niepokoju w Europie, militarystyczne, zbrojeńskie państwo pruskie, na zawsze zniszczyć. Narodu niemieckiego nikt zniszczyć nie chce i nie potrafi. Ale należy tak rozwiązać zagadnienie, aby naród ten można było wprowadzić na drogę rzeczywistej współpracy z całą ludzkością.

Widzimy, że był okres gdy Niemcy — choć rozbite politycznie — były kolebką poetów i myślicieli, współpracowały twórczo z innymi narodami na polu kulturalnym i gospodarczym. Jeśli nie potrafimy przywrócić warunków, które wówczas składowy rozwój Niemców w tym własnie kierunku umożliwiły dalszy wzrost nacjonalizmu i imperializmu, niebezpieczeństwo tysięcy razy gorsze od najgorszej bomby atomowej.

H. Dejan

Z galerii łódzkich agentów gestapo

Zasłona spada

W drugim dniu procesu Szczepaniakówny

(I) 28 grudnia rozpoczął się w Specjalnym Sądzie Karnym proces Lucyny Szczepaniak, konfidentki rejestrowanej w aktach gestapo pod nr 116 i 597. Jak donosiliśmy w nrze 62 naszego pisma — oskarżona usiłuje powoływać się na AK jako swego zleceniodawcę w kwestii współpracy z organami tajnej policji niemieckiej. O ile w pierwszym dniu procesu śmiała jej postawa, korzystne dla niej naogół zeznania świadków, oraz szereg niejasności przewodu sądowego budziły pewne wątpliwości co do istotnej winy oskarżonej — o tyle w dniu wczorajszym spada zasłona, a przewód ujawnił, że agentka „116” tak jak i jej poprzedniczka W717 z pełną premedytacją dopuściła się wieloletnich przestępstw przeciwko narodowi polskiemu, a usiłowanie powoływania się na podziemną organizację ruchu oporu jest złośliwą insynuacją, powodowaną chęcią obrony za wszelką cenę.

Sąd przesłuchiwał świadka mjr Piotrowskiego, z-cę szefa łódzkiego oddziału AK, który orientując się bardzo dobrze we wszystkich sprawach organizacyjnych stwierdza z całą pewnością, że Szczepaniakówna nigdy nie była współpracowniczką wywiadu Armii Krajowej i daje wyraz swemu oburzeniu, że tego rodzaju kreatury ludzkie usiłują podszywać się pod dobre imię bojowników o wolność.

ZEZNANIA SZEFA WYWIADU AK

Jak w procesie Bańkowskiej, tak i tym razem zeznania por. Glinickiego, szefa wywiadu AK na Łódź wpływają na całokształt przewodu. Por. Glinicki stwierdza, że jedna jedyna tylko kobieta pracowała w gestapo na polecenie AK, która po zdekonspirowaniu w lecie 1944 r. została przez władze organizacyjne przeniesiona do Warszawy. AK angażowała swoich ludzi do pracy w charakterze konfidentów fikcyjnych gestapo, aby mieć wgląd w stosowane na Anstadta metody, by poznać przebieg zeznań ujętych członków organizacji, oraz by zapoznać się z rozkładem kompleksu budynków gestapo w związku z planowaną akcją zamachu bombowego. Ludzie ci byli jednakże doborami z nadzwyczajną ostrożnością, za poręczeniem szeregu aktywnych członków podziemnych organizacji bojowych i angażowani być mogli tylko przez członków sztabu. Świadek był jednym z czterech sztabowców i wszystkie sprawy tego rodzaju nie mogły być załatwiane bez niego. W ten sposób upada mit „Sokoła” i „Rybki”, którzy rzekomo wciągnęli Szczepaniakównę do pracy w gestapo. „Mrówka” — Szczepaniakówna — pragnęła uchodzić za dobroczynną organizację — jest szefowi wywiadu zupełnie nieznaną z nazwiska i z pseudonimu.

„CENNE USŁUGI”

Po zeznaniach por. Glinickiego sędzia-przewodniczący zadaje oskarżonej konkretne pytania:

— „Jakie więc cenne „usługi” oddała oskarżona „Sokołowi” i „reprezentowanej” przez niego AK?”

Oskarżona robi wrażenie zaskoczonej. Płacze się w wypowiedziach, wreszcie stwierdza, że z początku nie miała innych możliwości jak tylko „wyrabianie” u gestapowców przepustek dla AK-owców przewożących broń (!). Na pytanie przewodniczącego w jaki sposób dokonywała tego, zeznaje, że raz (!) wystawiono jej przepustkę na nazwisko ojca jej i tę przepustkę wykorzystał ktoś z AK. Oczywiście nie wie kto...

Poza tym Szczepaniakówna twierdzi, że prze kupiła i pozyskała Bratfisch, szefa łódzkiej gestapo.

Te oświadczenia zostają przez powtórnie zeznającego por. Glinickiego obalone. Przepustki, pieczęcie, fałszywe dokumenty otrzymywała łódzka AK z Warszawy w ilościach wystarczających, a Bratfisch był najgorszym ze wszystkich gestapowców i skrajnym wrogiem Polaków.

GWÓDZ DO TRUMNY...

Świadek Michalakowa, ciotka oskarżonej, wnosi do sprawy ciekawe szczegóły. Została ona wydana przez swą „siostrzenicę” władzom gestapo za niszczenie modeli lamp do bomb V1, które wyrabiano w firmie „Telefunken”, gdzie świadek pracował. Podczas konfrontacji Szczepaniakówna poparła doniesienie, zwracając się jednocześnie z zapytaniem: „A oficerów polskich nie ukrywałaś u siebie?”

Tak samo agentka nr 116 doniosła o przechowywaniu tajnych sztyfów przez świadka Do browolską. Sztyfy te jednak mimo rewizji nie zostały przez gestapo znalezione.

Rozwiewa się również legenda o aresztowaniu i obozie koncentracyjnym Szczepaniakówny. Istotnie w jej aktach znaleziono dopisek „za nieścieślenie doniesienia K. Z.”, ale „nieścieślenie” to wynikało z innych pobudek. Oskarżona denuncjowała bez powodów i dowodów, na podstawie powierzchownych obserwacji i plotek. Tym niemniej „egzamin” swój zdała i została zakwalifikowana do stałej współpracy z gestapo — wg opinii przełożonych władz niemieckich.

WYROK

Opierając się na osiągnięciach przewodu sądowego prok. Ciesielski w ostrym, treściwym przemówieniu zobowiązał zbrodniczą działalność oskarżonej, domagając się najwyższego wymiaru kary. Sąd po naradzie wydał wyrok skazujący Szczepaniakównę na śmierć przez powieszenie i utratę wszelkich praw oraz majątku.

Spółdzielnie pracy rozwijają się coraz lepiej

Spółdzielczość pracy jeszcze do niedawna prawie nieznaną w naszym ustroju, gospodarstwie — co najwyżej gdzieś tam na peryferiach, zaczyna obecnie zajmować należne jej miejsce w nowym porządku społeczno-gospodarczym.

Stan liczbowy spółdzielni pracy w porównaniu z okresem przedwojennym, zasadniczo nie uległ zmianie. Z przeszło pięciuset spółdzielni, pozostało zaledwie kilka, lecz nowopowstałe zapełniły już z nawiązką luki i spowodowały wzrost.

W chwili obecnej mamy znów przeszło pół tysiąca spółdzielczych placówek. Lecz jakże inny jest ich dynamizm i ciężar gatunkowy. Wbrew twierdzeniom niektórych teoretyków, że właściwą domeną spółdzielczości pracy to drobny przemysł, rzemiosło i chałupnictwo, spółdzielczość pracy, — bez uszczerbku dla idei, a z pożytkiem dla gospodarki narodowej — oparła już między innymi i cały szereg warsztatów dużych, liczących nieraz po kilkaset pracowników.

Nie ma galezi przemysłu, w której by spółdzielczość pracy nie była reprezentowana przez pokaźną liczbę zakładów. Najliczniej, oczywiście, występują spółdzielnie pracy w tych przemysłach, które — poza przemysłami kluczowymi — stanowią podstawę do odbudowy naszej gospodarki, tj. w przemyśle budowlanym, meta-

lowym, drzewnym, skórzanym, włókienniczym, odzieżowym, spożywczym itd.

Ponadto w całym szeregu przedsiębiorstw użyteczności publicznej z transportem w pierwszym rzędzie.

Przed wojną spółdzielnie pracy rozmieszczone były mniej więcej równomiernie na całym terenie Rzeczypospolitej z naturalną przewagą w dużych miastach. Obecnie 50 proc. ruchu skupia Warszawa. Samych spółdzielni budowlanych w Warszawie jest więcej niż na pozostałym obszarze Polski. Łódź góruje nad innymi okręgami liczbą spółdzielczych warsztatów włókienniczych i odzieżowych. Radom warsztatami skórzanymi ze swoimi garbarniami, Gdańsk, podobnie jak Warszawa — lecz w znacznie mniejszej skali — to spółdzielnie budowlane, przeladunkowe i rybne, Kraków nie wyróżnia się specjalnym przemysłem, lecz ilościowo zajmuje jedno z pierwszych miejsc, skupiając różne branże przemysłowe.

Reasumując osiągnięcia tego roku w dziedzinie spółdzielczości pracy, należy stwierdzić, że są one bardzo poważne. Jednocześnie jednak nasuwa się wątpliwość, czy istotnie obecne spółdzielnie pracy spełniają pokładane w nich nadzieje urzeczywistnienia ideału sprawiedliwości społeczno-gospodarczej.

4. I. w Łodzi

REPERTUAR TEATRÓW

Teatr WP (Cegielińska 27), godz. 18.45
„Wesele Figara”
Teatr Powszechny TUR (11-Listopada 21)
19.15 „Ostrożnie świeżo malowane”
Teatr Kameralny Domu Żołnierza (Prze-
jazd nr. 34) godz. 19.15 „Pygmalion”
Teatr Syrena (Traugutta 1) godz. 16 i
19.15 „Płecy”
Teatr Gong (Kilińskiego 124) godz. 16 i
19.15 premiera „Herold i S-ka” z Władysła-
wem Walterem.

REPERTUAR KIN ŁÓDZKICH

POLONIA, Piotrkowska 67 - **TECZA**
Piotrkowska 108: „Wieżenie bez krat”
WISŁA Przejazd 1 - **BALTYK** Narutowi-
cza 20: „Cztery serca”, **GDYNIA** Prze-
jazd 2 - **ADRIA** Główna 1: „Strachy”, **STY-**
LOWY Kilińskiego 123: „Ję pierwszy bal”
WŁOKNIARZ Zawadzka 16: „Pietro wy-
jeź”, **HEL** Legionów 2/4 „Niesterna dziew-
czyna”, **TATRY** Sienkiewicza 40 - **PRZED-**
WIOSNIE Żeromskiego 74/76: „Pieśniarz
Zachodu”, **WOJNOŚĆ** Napiórkowskie-
go 16 - **ROMA** Rzgowska 86: „Tajemnica
Panny Brin”, **ROBOTNIK** Kilińskie-
go 178: „Jasne pan szofer”, **ZACHĘTA**
Zgierska 26: „Subrepta”, **RECORD** Rzgow-
ska 1 „Pojedynek”, **MUZA** Ruda Pabia-
nicka „Długa młodość”.

Początek seansów: w dni powszednie o godz.
16, 18 i 20; w niedziele i święta o godz. 14, 16,
18 i 20. — Kina: „Polonia”, „Adria”, „Hel”,
„Baltyk”, „Przedwiosnie” i „Roma” rozpoczyna-
ją seanse o pół godziny później.

W niedzielę i święta początek seansów
od godz. 12.

UWAGA! Bilety ulgowe dla Członków
Związków Zawodowych, wojska i uczącej
się młodzieży do nabycia w przedsprze-
dży w Okręgowej Radzie Związków Za-
wodowych (Strzelecka 2), pokój 1 w godz.
od 10 do 13.

Polskie Radio—Łódź
fala 224

Program na piątek, 4.1.46.

6.55 W-wa. 8.15 Program na dzisiaj. 8.20
Komunikaty i ogłoszenia. 8.25 Rezerwa.
8.30 Skrzynka poszukiwania rodzin. 8.45
Codzienny odcinek powieściowy: „Placów-
ka” Bolesława Prusa. 9.00 Przerwa. 11.55
Komunikat meteorologiczny. 11.57 W-wa.
13.45 Osiągnięcia i perspektywy włókiennic-
stwa polskiego — pog. gosp. Feliksa
Babola. 13.55 Wiadomości sportowe. 14.00
Przerwa. 14.30 Recital fortepianowy Zbignie-
wa Szymanowicza. 14.45 Piosenki fran-
cuskie z płyt. 15.00 Wiadomości z miasta
i prowincji. 15.05 Czytamy gazety. 15.15
Płyty. 15.20 Materiały włókiennicze po
cenach spółdzielczych — pog. Władysła-
wa Kuczkowskiego. 15.30 Audycja dla ro-
botników w wyk. zespołu świetlicowego
CRDK pod kierownictwem Mariana Mi-
kuli. 16.00 W-wa. 18.50 Rozmaitości. 19.00
W-wa. 19.15 Audycja dla dzieci: Opowa-
dania Ludwika Świeżawskiego — „Dzieci
i leśne zwierzęta” i „Dobry uczynek”.
19.30 W-wa. 21.30 Muzyka rozrywkowa z
płyt. 22.00 W-wa. 23.00 Zakończenie pro-
gramu i Hymn do godz. 23.05.

Z teatrów

TEATR WP codziennie o godz. 18 min.
45 Wesele Figara Beaumarchais z Roma-
nową i Damiękim. W niedzielę dwa
przedstawienia o godz. 15 i 18 min. 45.
TEATR POWSZECHNY TUR dziś i jutro
o godz. 19 min. 15 Ostrożnie świeżo ma-
lowane Fauchois z Woszczerowiczem w ro-
li głównej. W niedzielę o godz. 15 min.
30 Ostrożnie świeżo malowane, wieczorem
Pan Jowialski.

ESTRADA POETYCKA w niedzielę o
godz. 16 w gmachu PIST (Gdańska 32) dru-
ga audycja Estrady Listy Chopina. Bilety
do nabycia w dniu audycji od godz. 15
w gmachu PIST.

„WIELKA ODWILŻ”

humoru i piosenki, z udziałem Mary Zi-
mińskiej, Ludwika Sempolińskiego i Kazi-
mierza Rudzkiego, grana jest w Studio
Muzycznym (Traugutta 1) — ostatnie dni.
Pocz. o godz. 19.30. W niedzielę dn. 6 bm.
dwa ostatnie przedstawienia o godz. 17
i 19.30. Przedsprzedaż codz. od 10-14 i od
16 do pocz. przedstawienia. Studio Muzy-
czne, ul. Traugutta 1, tel. 176-82.

TEATR KAMERALNY Domu Żołnierza

Przejazd 34

Ostatni tydzień „Pygmalion” G. B. Sha-
wa z Karoliną Lubieńską w roli Elizy.
Pocz. przedstawienia o godz. 19.15. W naj-
bliższych dniach premiera komedii pobra
Tadeusza Rittnera pt. „Głupi Jakób” z Lu-
dwikiem Sempolińskim w roli Teofila.
O godzinie 17-ej „Jasne” 1946 J. Nela.

TEATR LALEK TUR Piotrkowska 243

w CRDK

W sobotę, dnia 5.1.46 r. o 15 daje arty-
styczne widowisko o „Jasiu Brudasiu” M.
Kownackiej i Duszyńskiej i o „Marysi Pa-
sterce” Gerneta w tłumaczeniu T. Bujni-
ckiego.

Chleb na kartki

Wydział Aprowizacji i Handlu Zarządu
Miejskiego w Łodzi podaje do wiadomo-
ści, że w pierwszym okresie miesiąca sty-
cznia br. zrealizowane będą na chleb na-
stępujące odcinki kart żywnościowych z
miesiąca grudnia 1945 roku.

Chleb biały 80% w cenie zł 2,15 za 1 kg.
Kat. „W” na odcinek Nr 41 uprawniający
do nabycia 1 kg. chleba.

Kat. II na odcinek Nr 41 uprawniający
do nabycia 2 kg. chleba.

Kat. III na odcinek Nr 41 uprawniający
do nabycia 2 kg. chleba.

Kat. IR na odcinek Nr 41 uprawniający
do nabycia 2 kg. chleba.

Na karty żywnościowe „MK” Minister-
stwa Komunikacji na miesiąc styczeń
1946 r., zaopatrzone na odwrót w pie-
częć okrągłą Zarządu Miejskiego w Łodzi
wydany będzie chleb na następujące od-
cinki:

Na karty pracownicze „MK”
odcinek Nr 1 uprawniający do nabycia
2 kg. chleba.

Na karty rodzinne „MK”
odcinek Nr 1 uprawniający do nabycia
2 kg. chleba. Na karty żywnościowe „MK”
Ministerstwa Komunikacji z miesiąca gru-
dnia ub. r.

Na karty pracownicze „MK”
odcinek Nr 23 uprawniający do nabycia
2 kg. chleba.

Z ZAŁOBNEJ KARTY

Dnia 25 grudnia zmarła członkini Komitetu
Miejscowego PPS w Żychlinie — towarzyska
Kazimiera Zomerfeld.

Pogrzeb, w którym wzięło udział około
trzech tysięcy osób, odbył się w dniu 27.XII i
był ostatnim podziękowaniem i hołdem dla
zmarłej towarzyski za jej pracę społeczną i
polityczną. Sztandary naszej Partii i bratnich
stronnictw, sztandary związków młodzieżowych
i Związków Zawodowych — pochyliły się po-
raz ostatni nad mogiłą Tej, która od najmłod-
szych swych lat pracowała początkowo w
TUR-ze, potem w PPS, a w czasie okupacji
znalazła się w szeregach PAL-u.

W zmarłej — straciła PPS na terenie Żych-
lina jedną z najlepszych i najruchliwszych
swych członkiń.

Komitet PPS w Żychlinie składała ta drogą
serdeczne podziękowania Staroście Powiatu
Kutnowskiego ob. K. Kucnerowi, przewodniczą-
cemu PRN — ob. K. Śpiwankiewiczowi, prze-
wodniczącemu MRN — ob. J. Śniegockiemu,
przedstawicielom partii politycznych, Związków
Zawodowych, organizacji społecznych, oraz
wszystkim Towarzyszom i Towarzyszkom za u-
dział w oddaniu ostatniej przysługi zmarłej.
Cześć Jej pamięci!

odcinek Nr 24 uprawniający do nabycia
0,5 kg. chleba.

Odcinki Nr 2 kat. II, III i IR.

Odcinki Nr 1, 2 i 3 kat. N

Odcinki Nr 21 kart. prac. „MK”

Odcinki Nr 15 kart. rodz. „MK”

kart żywnościowych z miesiąca grudnia
ub. roku, uprawniające do nabycia chle-
ba ciemnego 96%, zachowując swą moc na-
dal.

ŻYCZENIA NOWOROCZNE

i pozdrowienia dla społeczeństwa łódz-
kiego od Komendanta Głównego MO
gen. Witolda

Dn. 29.12. 1945 r. z Komendy MO m.
Łódź wysłał patrol piechoty w składzie:
1 oficer, 1 podoficer, 2 szeregowych do
Komendanta Głównego MO w Warszawie,
niosąc życzenia Noworoczne od milicji
robotniczej Łodzi. Gen. Witold wzruszony
przyjął życzenia i polecił podziękować całą
proletariacką ludność m. Łodzi, zapewnia-
jąc jednocześnie, że milicja, która stoi na
straży ładu demokratycznego nie spocz-
nie, dopóki każdy z obywateli nie będzie
miał zapewnionego bezpieczeństwa. Mili-
cja, która ma najodpowiedzialniejszą i
najniebezpieczniejszą służbę — postawiła
sobie za zadanie na rok 1946 bezwzględnie
wyłącznie wszystkich band, które zakła-
dają spójkę i przeszkadzają w pracy nad
odbudową zrujnowanego kraju.

Ze Sportu

ZEBRANIE DELEGATÓW ROBOTNICZEGO
SPORTU

W niedzielę o godz. 10-ej odbędzie się w sali
przy ul. Sienkiewicza 26 zebranie przedsta-
wicieli robotniczych klubów sportowych wojewód-
ztwa łódzkiego w sprawie ewentualnego reakty-
wowania Łódzkiego Robotniczego Komitetu
Sportowego (LRKSO). Oczekiwani są delegaci
Łodzi, Pabianic, Zgierza, Ozorkowa, Zd. Woli,
Sieradza, Tomaszowa, Piotrkowa, Radomia,
Skierniewic, Kutna.

Na porządku dziennym aktualne sprawy spor-
tu robotniczego, który do tej pory nie wykazu-
je tej sprężystości, z jaką należało się liczyć.
Spodziewać się należy, że Łódź, reprezentująca
największy ośrodek robotniczy kraju, zdobędzie
się na akcję, która by nadała zasadniczy kie-
runek dalszemu rozwojowi sportu robotniczego.

HOKEISCI MAJĄ NADZIEJĘ

Od kilku dni słupki termometrów
spadł poniżej zera. Wprawdzie nie zbyt nisko,
ale zawsze jest mroz i... nadzieja, że utrzyma
się do niedzieli. Tak przynajmniej wierzą ho-

I Partia

W SOBOTĘ, dnia 5 stycznia o godz. 18-tej,
w lokalu Dz. Koziny (Letnia 3—5), tow. dr
Kuczborski wygłosi odczyt na temat: „Czy
gruźlica jest uleczalna”.

W LOKALU DZ. BAŁUTY (Sierakowskiego
16) tow. dr Jakira wygłosi odczyt na temat:
„Wkład klasy robotniczej w zwycięstwo nabo-
dów zjednoczonych”. Odczyt odbędzie się w
sobotę, 5 bm. o godz. 18-tej. Wstęp dla człon-
ków i sympatyków wolny.

W SOBOTĘ o godz. 15.45, tow. Jan Karbo-
wiak wygłosi przed mikrofonem Łódzkiej Roz-
głośni przemówienie do młodzieży zorganizowa-
nej w szeregach OM TUR-u.

W NIEDZIELĘ, o godz. 10-tej, w lokalu Dz.
Fabrycznej (Wigury 4—6), odbędzie się uro-
czystość choinkowa, organizowana przez Woje-
wódzki Komitet PPS dla dzieci Towarzyszek i
Towarzyszy, którzy zginęli w niemieckich obo-
zach koncentracyjnych.

WIECZOR TOWARZYSKI

Zrzeszenie Prawników Demokratów oraz
Związek Adwokatów organizują dnia 6
stycznia br. w niedzielę o godz. 16 w sali
Ogólnopolskiego Towarzystwa Techników
ul. Piotrkowska 102 pierwszy wieczór to-
warzyski. W programie część artystyczna
i towarzyska. Udział przedstawiciele są-
downictwa, magistratury i palestru wraz
z rodzinami — jak najliczniej pożądanym.
Strój wizytowy nie obowiązuje.

keiści, którzy chyba po raz trzeci w bież. sezo-
nie ponawiają próbę wyjścia z konspiracji i za-
prezentowania się łódzkiej publiczności.

Jak dawniej tak i tym razem przeciwnikiem
ma być „Pomorzanin” z Torunia, który ma tra-
dycję hokejową starszą, niż Łódź. Tam bowiem
działał nasz najlepszy bramkarz, nieodżałowa-
nej pamięci Stogowski, którego obecność w
ówczesnym IKS-ie wystarczała, by w mistrzo-
stwach psuć krew pretendantom do następstwa
tronu po AZS-ie, Pogoni i Legii.

Mecz z „Pomorzaninem” odbędzie się o
11.30 na stadionie ŁKS. W drużynie gospodar-
zy zobaczymy obok miejscowych graczy z
Królem na czele również przybyszów warszaw-
skich Wernera i Metternicha (reprezentacyjna
obrona) i wedle wszelkiego prawdopodobień-
stwa całą grupę wileńską.

ŁÓDŹ POD ZNAKIEM BOKSU

W najbliższych dniach Łódź stać będzie pod
znakiem boks. W niedzielę odbędzie się w sali
Widzowa spotkanie bokserskie z drużyną pię-
ciarzy Huty Batory na Śląsku.

Od 8—17 rozbije namioty swe w YMCA gru-
pa treningowa przed meczem z Czechosłow-
acją, który odbędzie się 20 bm. w Pradze. Gru-
pa znajdzie się pod kierownictwem doskonałe-
go naszego trenera Stama. Przy tej okazji od-
będzie się szereg ciekawych meczów sparingo-
wych.

WALNE ZEBRANIE ŁOZPN

Walne zgromadzenie Łódzkiego Okr. Związ-
ku Piłki Nożnej odbędzie się w niedzielę 13
bm. Pierwsze normalne walne zgromadzenie pi-
łkarzy łódzkich po wojnie będzie miało uroczy-
sty charakter. Na porządku dziennym znajdzie
się szereg najaktualniejszych problemów, siega-
jących poza sprawy lokalne.

PAŃSTWOWA FILHARMONIA

Narutowicza 20

DZIS. w piątek 4.1.1946 r. 19.45 wiecz.
VIII. Koncert Symfoniczny

Dyrygent: Zdzisław Górzyński
Solista: Zdzisław Roessler (skrzypce)
W programie: Kurpiński: Uwertura
„Królowa Jadwiga”, Mozart: Koncert
pocowy G-dur, Moniuszko: Uwertura do op.
„Paria”, Sygietyński: Humoreska Glazu-
now: Walc koncertowy, Glière „Przyjaźń
Narodów”.

Bilety w cenie od 10 zł. do nabycia w ka-
sie kina „Baltyk” — Narutowicza 20 od
godz. 10 rano i 17 p. p.

WIECZÓR SYLWESTROWY W „GOSPO-
DZIE SPÓŁDZIELCZEJ”

Wieczór Sylwestrowy w Gospodzie
Spółdzielczej (dawna Casanova) był miłą
i wybitnie udaną imprezą. Występy zna-
nych artystów jak piosenki chóru Eriana,
tańce Dracownicy i doskonała konferan-
sjerka oraz monolog Szwajcera, stały na
wysokim poziomie artystycznym. Na pod-
kreślenie zastępuje fakt, iż w momencie
największego rozbawienia Gospoda Spół-
dzielcza nie zapomniła o zburzonej Warsza-
wie i zainicjowana przez p. Szwajcera
zbiórka dała nadzwyczajne wyniki, 8420
złotych, przeznaczonych na odbudowę
stolicy, złożonych zostało w redakcji
Dziennika Łódzkiego.

Lekarze

Dr KOWALSKI MIECZYSLAW specjalista cho-
rób wenerycznych i skórnych Al. 1 Maja 3.
(268)

Dr med. SIENKO KSAWERY (z Warszawy)
specjalista chorób skórnych, wenerycznych,
pecherza. Przyjmuje ul. Kilińskiego 132 w
godz. 12—2 i 4—6. —232

Doktor REICHER specjalista chorób wenery-
cznych. Południowa 26. —(134)

Dr med. E. MIKULICZ ze Lwowa, lekarz-den-
tysta, specjalista chorób dziąseł i jamy ustnej,
Zawadzka 17.

LEKARZ chorób kobiecych, akuszerki, Trau-
gutta 9, front 3 piętro. —218

Dr A. RATAJ-ZURAKOWSKA z Warszawy —
specjalistka chorób skórnych i wenerycznych
u kobiet, kosmetyka lekarska — przyjmuje:
Piotrkowska 53, godz. 11—1 i 3—5. —352

Docent Dr A. BER — choroby kobiece i zabu-
rzenia hormonalne, Śródmiejska 36, Tel. 137-19.

Kupno i sprzedaż

WYTWÓRNIĄ abażurów, poleca w najnowszych
wzorach abażury po cenach niskich — Piotrkow-
ska 82 (w podwórzu), tel. 220-27.

EMALIOWANE naczynia kuchenne Ideal
„Olkusz” oraz łyżki sprzedane po cenach
ściśle Hurtowni, Łódź, Rzgowska 3, przy
Placu Reymonta. Telefon 132-28. —340

KUPNO-SPRZEDAŻ aparatów radiowych,
lamp oraz patefonów i płyt gramofonowych
„Melodion” — 6-go Sierpnia 21. —356

Poszukujemy

Dr. JÓZEF ROZENBERG z żoną Manią z do-
mu Rabinson, proszą swoich krewnych i przy-
jaciół o skomunikowanie się z nimi. Adres:
26 Park Crescent, London, w. 1. —385

Różne

CEROWNIA artystyczna Janiny Retmańczyk,
Łódź, Zawadzka 14. —257

Redakcja: Łódź, Piotrkowska 68, Administracja: Łódź, Piotrkowska 70. Telefon redakcji 130-46 i 144-18. Telefon Administracji 222-22

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godz. 12-13. Sekretarz Redakcji od 11-12-ej. Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor: Artur Karaczewski

Wydawca: Wojewódzki Komitet PPS w Łodzi.

CENY OGŁOSZEŃ Drobne: za wyraz petitoowy poza tekstem — 5 zł. Inne ogłoszenia: za milimetr — szpalę poza tekstem — zł 14, w tekście — zł 21. — W numerach
niedzielnich i świątecznych — 50 procent drożej.